

РЕШЕНИЕ

№ 599

гр. Бургас, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Кърпичева
Цинцарска

при участието на секретаря Таня Н. Михова
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Кърпичева Цинцарска
Гражданско дело № 20212100101501 по описа за 2021 година

Делото е образувано по исковата молба на ЕЛЕНА НИКОЛАЕВА В., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** и със съдебен адрес: гр. Варна ЗПЗ, ул. Уста Кольо Фичето № 62, адв. Христо Христов, срещу ОБЩИНА БУРГАС, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Александровска № 26.

Видно от изложеното в исковата молба, ищцата е участвала в екскурзия организирана от „Темпо-99“ ЕООД. Екскурзията е включвала пътуване с кораб от Бургас до остров Света Анастасия и обратно, за което пътуване ищцата има сключен договор за превоз с Община Бургас чрез Общинско предприятие „Туризм“, на което е възложено организирането на пътуването до остров Света Анастасия. По силата на тези договорни отношения ищцата счита, че ответникът се е задължил да и предостави подходящи условия и сигурност при пътуването, което не е сторено. При пътуване с кораба, на ищцата и става лошо и поискала съдействие от човек от екипажа на кораба-къде да повърне, като е получила указания да ползва намиращ се наблизо кош. Ищцата поискала помощ за да стане и стигне до коша, защото не е имало парапет, за който да се хване. Ищцата твърди, че човекът от екипажа

на кораба се е направил че не я чува. Тогава тя става сама, прави няколко крачки и в резултат на накланяне на кораба пада, като при падането си удря гърба претърпява счупване на трети поясен прешлен. Извършена и е интервенция на гръбначния стълб.

С оглед на така получената травма, ищцата търси обезщетение за претърпяните имуществени вреди в размер на 1 081,19 лева-разноски за медицински прегледи, закупуване на лекарства и консумативи и избор на екип за оперативната интервенция. Търси и обезщетение за претърпяните от нея неимуществени вреди-болки и страдания от счупването на прешлена, затруднение в движението на снагата за период от 4-5 месеца и контузии на поясната мускулатура в размер на 30 000 лева.

Ищцата счита, че вредите и са в резултат на договорното неизпълнение на ответника да има перила и парапети за захващане и безопасно придвижване на кораба, липса на индивидуални пакети за първа медицинска помощ при възникване на морска болест или друг инцидент с пасажер, както и неуказване на адекватна помощ от персонала на кораба при настъпилия инцидент с ищцата.

Ответникът счита, предявените искове за неоснователни, като се оспорва основанието на същите и размера им. Видно от изложеното от ответника, същият не оспорва твърдението на ищцата, че на датата 17.07.2021г. ищцата е била пътник на стопанисвания от него кораб, който прави пътувания от Бургас до остров Света Анастасия и обратно. Ответникът е дал квалификация на предявените искове като такива в резултата на деликтна отговорност на собственик на вещ за настъпили вреди от вещта. Ответникът е запознат с инцидента с ищцата, но счита, че случилото се няма причинно следствена връзка с кораба или с неговия екипаж. Твърди се, че причина за настъпилите вреди за ищцата не е непрофесионално или безотговорно отношение на екипажа на кораба. Твърди че, че ищцата не се съобразила с инструкциите за безопасност на кораба, както и на изричното предупреждение на екипажа, да не се става от местата, тъй като е налице голямо вълнение на морето. Твърди, че служител на кораба, след като на ищцата и става лошо и подава торбичка, с оглед на не става и при изрично указание да не става предвид на силното вълнение. Въпреки това ищцата решава да се премести и тогава пада. Ответникът твърди, че ищцата е

получила непосредствена помощ и съпричастност от екипажа и капитана на кораба, както и след пристигането на острова е останала пейка, където е била под постоянен надзор на служител на общинското предприятие. Към момента на инцидента не е имало от индикации за влошено състояние на ищцата, поради което и корабчето е продължило до острова, като не е имало и искане за връщане обратно. След връщане от острова е била осигурена линейка за ищцата, която да я е прегледа. Твърди се, че ищцата сама е избрала болница във Варна, където се е придвижила със собственост транспорт, а не с линейка, както се твърди.

С оглед на така изложеното се иска отхвърляне на предявените искове, тъй като липсва причинно следствена връзка между вредите на ищцата и действията на екипажа на кораба или в резултат на самия кораб. При становище на съда за основателност на исковете, се счита се, че размерът на търсеното обезщетение за неимуществени вреди е прекомерен и неотговарящ на критериите за справедливост. Оспорват се по вид и размер и претърпяните имуществени вреди.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, приема за установено от фактическа страна следното:

Съдът намира, че страните не спорят относно фактологията, че ищцата, на 17.07.2021г. е пътувала с кораб по маршрута Бургас - остров „Света Анастасия“, като по време на пътуването с кораба „Анастасия“ ищцата е претърпяла падане, изпитвала е физически болки и след връщането на кораба в гр. Бургас, е извикана „Бърза помощ“, която я е отвела за болнично лечение. Не е спорно също така, че корабът, с който е пътувала ищцата, е стопанисван от ответника, а от представените от ответника писмени доказателства-свидетелства за годност и договор за инспекция за оборудване е видно, че същият е бил изправен и годен за експлоатация и превоз на пътници на конкретната дата на пътуване.

От събраните по делото доказателства съдът намира, че по делото се установи също така, че в деня на пътуване на ищцата с кораба, е имало доста голямо вълнение. Това се установява от разпита, както на свидетелите на ищцовата страна - св. Д. и св. М., така и от разпити на свидетеля на ответника св. М.Д.. По данни на свидетелката М., която е била екскурзовода, водел

екскурзията, в която е участвала ищцата, включваща и разходката с кораб, времето в деня на екскурзията е било лошо - имало е много силно вълнение, дори е имало съмнение, дали корабът изобщо ще тръгне за острова, но в крайна сметка, е потеглил.

Свидетелските показания са също така безпротиворечиви, че ищцата е стояла в закрития салон на кораба, като е седяла на предна пейка, пред барплот, който е обслужван от моряк на кораба.

Безспорно е също така посредством показанията на св. М.Д. и св. Д., че на ищцата и става лошо от клатенето на кораба и започва да и се повдига, поради което е поискано съдействие от персонала на кораба, който е бил в случая моряк-стюард, който е бил до този бар в салона.

Съдът намира, че показанията на св. Д. и св. М. потвърдиха изложеното от ищцата в исковата молба, че след като е започнало да и се гади, е поискала съдействие от персонала на кораба, не е получила такова, което е наложило да стане до коша, който е бил на разстояние от нея, при ставането си, губи равновесие, пада и получава травма. И двете свидетелски установяват твърдението в исковата молба, че обслужващото салона на кораба лице, е показало на ищцата, че следва да повръща в коша, който е бил отдалечен от мястото, където е седяла ищцата и това е наложило нейното ставане. Съдът не приема за достоверни показанията на св. М.Д., който е бил този обслужващ салона моряк, който казва, че ищцата не изчакала да и даде торбичка за повръщане, каквито е имало зад бара, на първо място защото противоречат на гласните доказателства на другите две свидетелки и на второ място предвид на лишеността им от логика. Предвид на установения факт, че ищцата е седяла в непосредствена близост до бара и обслужващото го лице, ако същата е поискала съдействие и е било обещано незабавно снабдяване с плик за повръщане, няма логика, ищцата да става и търси намиращото се много подалече от нея кошче, което да ползва за същата цел.

Съдът намира за безспорно установено по делото, че след падане и травмата на ищцата, същата е получила пълно съдействие за възможно най-бързото получаване на медицинска помощ. Представени са писмени доказателства, че е приета в УМБАЛ-Бургас, там е прегледана и после транспортирана с личен автомобил на гр. Варна. От представените медицински документи и от извършената съдебно-медицинска експертиза

става ясно, че в резултат на падането, ищцата е получила травма на гръбначния стълб-счупване/смачкване на трети лумбален прешлен, като е извършена спешна неврохирургична операция за стабилизиране на пострадалия прешлен с костен цимент.

При така установената фактология от правна гледна точка съдът намира следното:

Предявените иски са с правно основание чл. 82 от Закона за задълженията и договорите във вр. чл. 367 от Търговския закон във вр. чл. 52 от Закона за задълженията и договорите, а именно ищцата претендира обезщетение за претърпани имуществени и неимуществени вреди от договорното неизпълнение на ответника да я превози сигурно и безаварийно до дестинацията, за която имат сключен договор за превоз на пътници сключен на 17.07.2021г., като съдът намира, че исковите са доказани по своето основание.

По делото не е спорно, че със закупуване на билет за разходка с кораба, между ищцата и ответника, който упражнява въпросната дейност чрез съответното общинско предприятие, е сключен договор за превоз на пътници. На основание чл. 369 от ТЗ, превозвачът на пътници следва да осигури подходящи условия и сигурност на пътника по време на неговото превозване, като с оглед разпоредбата на чл. 82 от ЗЗД, ако той не може да изпълни това свое задължение и от това произлязат вреди за пътника, които са в причинно следствена връзка с неизпълнението и са били предвидими или са били в причинно следствена връзка, не са били предвидими, но превозвачът е бил недобросъвестен, дължи обезвреда на тези вреди. Съдът намира, че по настоящото дело се доказва първата хипотеза на чл. 82 от ЗЗД, а именно, че вредите, които е получила ищцата при превоза и от ответника, са били в причинно следствена връзка с неговото неизпълнение да осигури подходящи условия и сигурност при пътуването. Видно е, че в деня на пътуването на ищцата е имало сериозно вълнение, което предпоставя обостряне на вниманието на превозвача при превоза на пътници. Следвало е да се следи пътниците да не стават, а в конкретния случай, при поискване на съдействия от страна на ищцата за помощни средства при повръщане, да се отреагира незабавно. Именно поради неполучаване на конкретното съдействие в този момент, ищцата е станала от мястото си, което поради сериозното клатене на

кораба, е довело до нейното падане и травмата на гръбначния стълб. От свидетелските показания на св. М. и св. Д., както и от приложените инструкции, които се прилагат на кораба, не се установява задължение на пътниците са седят по време на цялото пътуване, както и че има осигурено помощно средство при повръщане, от къде и кого може да се получи. Следователно безспорно се установи договорната вина на ответника за настъпването на физическата травма на ищцата, като съдът намира, че по делото не доказва твърдението, ищцата със свое поведение да е допринесла за случилото се. Недоказано остана твърдението на ответника, че ищцата е получила някакви инструкции да остане на мястото си, а не ги е спазила. Недоказано е и твърдението за съпречиняване на резултата посредством придвижването на ищцата до гр. Варна със собствен транспорт. Действително експертът, извършил СМЕ е заявил, че е възможно, при транспортирането от гр. Бургас, до гр. Варна да се е усложнило състоянието на ищцата, но такова обстоятелство не се установи по делото.

-конкретни вреди, претендирани по делото

Ищцата основателно претендира имуществени вреди в размер на 1 081,19 лева-разноски за медицински прегледи, закупуване на лекарства и консумативи и избор на екип за оперативната интервенция. По делото са представени писмени доказателства, които кореспондират с получената от ищцата травма и предприетото лечение, следователно са вреди, в причинна връзка с договорното неизпълнение и следва да бъдат възмездят.

Ищцата търси обезщетение за претърпяните от нея неимуществени вреди-болки и страдания от счупването на прешлена, затруднение в движението на снагата за период от 4-5 месеца и контузии на поясната мускулатура в размер на 30 000 лева. Изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза установи безспорно, че в резултат на падането на кораба, ищцата е получила счупване на трети лумбален прешлен, което е наложило оперативна намеса и стационариране на счупения прешлен с костен цимент. Вещото лице при изслушване в залата е дало подробно обяснение във връзка с получената травма, като е заявило, че предвид на възрастта на

ищцата, няма възможност за пълно възстановяване от получената травма. От експертизата се установява, че в острата фаза на травмата, болката, която е имала ищцата е била много силна. С предприемането на оперативното и консервативно лечение се е стигнало до редуциране на болката, но в крайна сметка получената травма води до наличие на болка при физическо усилие и статично напрежение, което води до затрудняване на ежедневните физически активности, включително самообслужване и автономност на ищцата.

Съдът счита, че търсеното от ищцата парично обезщетение, справедливо възмездява причинените и болки и страдания от получената травма. Касае се кратък период от претърпяна интензивна болка в момента на фазата на получаване на травмата, за която съдът определя справедливо обезщетение в размер на 5 000 лева. Такова се дължи за претърпяната оперативна интервенция в размер на 5 000 лева. За претърпяните контузии на поясната мускулатура също се дължи сума в размер на 5 000 лева. За болките и страданията, които ищцата е търпяла до преминаване на възстановителния период - 4-5 месеца след операцията, както и поради заключението на вещото лице, че с оглед на възрастта на ищцата, няма да има пълно възстановяване на същата, съдът намира справедлив размер на обезщетението от 15 000 лева.

По делото се претендира законна лихва върху търсените обезщетения от датата на увредата на ищцата. В случая е приложима хипотезата на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД, а именно няма конкретен ден за изпълнение на задължението на ответника да възмезди вредите на ищцата, следователно следва да има покана за изпълнение. Такава не се твърди по делото, следователно законна лихва за забава се дължи от датата на подаване на исковата молба-02.09.2021г. до окончателното изплащане на сумите.

С оглед становището на съда за основателност на предявените икове и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца се дължат направените по делото разноски в размер на 3 600 лева. Съгласно представения списък на разноските и представени доказателства за направата им, ищецът е извършил разноска за заплатена държавна такса в размер на 1250 лева, платено възнаграждение за вещо лице в размер на 400 лева и платено адвокатско възнаграждение в размер на 2 000 лева.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА БУРГАС, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Александровска № 26, да заплати на ЕЛЕНА НИКОЛАЕВА В., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** и със съдебен адрес: гр. Варна ЗПЗ, ул. Уста Кольо Фичето № 62, адв. Христо Христов, сумата от 30 000 лева, представляваща обезщетение за претърпiani неимуществени вреди-болки и страдания от травма при превоз с кораб съгласно договор за превоз до остров „света Анастасия“ от 17.07.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 02.09.2021г. до окончателното и изплащане, КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за законна лихва за периода 17.07.2021г.-01.09.2021г.

ОСЪЖДА ОБЩИНА БУРГАС, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Александровска № 26, да заплати на ЕЛЕНА НИКОЛАЕВА В., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** и със съдебен адрес: гр. Варна ЗПЗ, ул. Уста Кольо Фичето № 62, адв. Христо Христов, сумата от 1 081,19 лева, представляваща обезщетение за претърпiani имуществени вреди- разноски за медицински прегледи, закупуване на лекарства и консумативи и избор на екип за оперативната интервенция след получена травма при превоз с кораб съгласно договор за превоз до остров „света Анастасия“ от 17.07.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 02.09.2021г. до окончателното и изплащане, КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за законна лихва за периода 17.07.2021г.-01.09.2021г.

ОСЪЖДА ОБЩИНА БУРГАС, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Александровска № 26, да заплати на ЕЛЕНА НИКОЛАЕВА В., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** и със съдебен адрес: гр. Варна ЗПЗ, ул. Уста Кольо Фичето № 62, адв. Христо Христов, сумата от 3 600 лева, представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____